

Stockholm 18 oktober 2019

fi.remissvar@regeringskansliet.se

Promemoria om ändrade mervärdesskatteregler vid e-handel mellan företag och konsumenter (Fi2019/02563/S2)

FAR har beretts tillfälle att yttra sig över promemorian *Ändrade mervärdesskatteregler vid e-handel mellan företag och konsumenter (Fi2019/02563/S2)*. FAR får med anledning av detta anföra följande.

FAR:s ställningstagande

FAR tillstyrker förslaget om att införa nya, och ändra nuvarande, svenska mervärdesskatteregler avseende e-handel mellan företag och konsumenter.

FAR kan konstatera att rådets direktiv (direktiv 2017/2455) inte ger något utrymme för Sverige att göra en annan implementering än den som direkt följer av direktivet. Promemorian föreslår en implementering av ändrade mervärdesskatteregler som är samstämmiga med direktivet och FAR ser därför inga direkta hinder att implementera de av promemorian föreslagna ändringarna.

FAR finner det dock i viss mån olyckligt att sättet detta görs på innebär ett flertal olika hänvisningar till EU:s rättsakter i stället för en uttrycklig reglering i mervärdesskattelagen (1994:200), ML eller annan svensk lagstiftning, även i situationer där det inte framstår som direkt nödvändigt. Detta gör det enligt FAR:s mening svårare att utläsa t.ex. vilka beloppsgränser som gäller i olika situationer.

Detta kan exemplifieras med gränobeloppet 150 euro i 6 kap. 9 § ML i den föreslagna ändringen av ML som avgör om en beskattningsbar person som genom användning av ett elektroniskt gränssnitt möjliggjort distansförsäljning av varor importerade från land utanför EU, ska anses ha själv förvärvat och omsatt dessa varor. I 6 kap. 11 § ML sägs att motsvarigheten i svenska kronor till beloppet i 9 § ska vara detsamma som beloppet för varor av ringa värde enligt artikel 23 i rådets förordning (EG) nr 1186/2009 av den 16 november 2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse, uttryckt i svenska kronor. I promemorian motiveras detta med att beloppet 150 euro motsvarar gränsen för när skyldighet att betala tull inträder enligt tullagstiftningen, dvs. beloppsgränsen för varor av ringa värde enligt artikel 23 i nämnda förordning, och för att beloppet 150 euro ska följa tullgränsen när detta räknas upp bör en motsvarande bestämmelse tas in i ML.

Artikel 23 i förordningen anger dock endast att varor vars sammanlagda verkliga värde inte överstiger 150 euro per försändelse ska undantas från importtull, dvs. inte hur beloppet ska räknas om till nationell valuta. Förordningen saknar för övrigt helt reglering om hur omräkning ska ske och det uttrycks i de inledande skälen (p. 10) enbart att regler bör utarbetas för omräkning av dessa belopp till nationell valuta. Den egentliga regleringen av hur beloppet i 6 kap. 9 § ML ska räknas om till svenska kronor återfinns, som FAR tolkar det, i stället i artikel 369zc i mervärdesskattedirektivet i dess lydelse enligt direktiv 2017/2455.

I promemorian (s. 74), dock inte i 6 kap. 11 § ML, hänvisas läsaren vidare till 24 § förordningen (1994:1605) om tullfrihet m.m., som i sin tur anger att Tullverket ska ange gällande belopp uttryckt i svenska kronor i sin författningssamling. För att få veta värdet behöver läsaren således även ta del av Tullverkets författningssamling, där det dock inte heller hänvisas i 6 kap. 11 § ML. FAR utgår här från att Tullverkets omräkning görs på sådant sätt som framgår av artikel 369zc i mervärdesskattedirektivet.

Även om FAR inser värdet av att inte i lag uttrycka ett belopp i svenska kronor som kan komma att ändras årligen så framstår den nuvarande hänvisningen i 6 kap. 11 § ML som mindre lyckad. Enligt FAR:s mening bör det därför övervägas om de olika beloppsgränserna ändå inte kan uttryckas i svenska kronor direkt i lagstiftningen, alternativt om hänvisningen till var beloppen i svenska kronor står att utläsa kan göras tydligare.

FAR

Markus Thaler
Ordförande i FAR:s Specialistgrupp för skatt